

भपतिः, पुं, (भानी वक्षचार्णा पतिः ।) चन्द्रः ।
इति हेमचन्द्रः ।

भम्बः, पुं. (भूमि इत्यक्तशब्दे न भातीति । भा+कः ।) मत्तिका । इति शब्दरवावली । धूमः ।
इति चिकाखशेषः ।

भम्भरालिका, खौ, (भम्भिवयक्तशब्दस्य भर्वा हृष्ट्यमालाति गहातीति । आ+ला+कः । गौरादिलात् दीप् । ततः खार्ये करु टाप् पूर्वस्य इत्यत्वम् ।) भम्भरी । इति चिकाखशेषः । डाँश इति भाषा ।

भम्भराली, खौ, (भम्भिवयक्तशब्दस्य भर्मालातीति । आ+ला+कः । गौरादिलात् दीप् ।) मत्तिका । इति चिकाखशेषः ।

भम्भासारः, पुं. मगधराजविशेषः । ततुपर्यायः । श्रेणिकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

भयं, खौ, (भो + “एरण्” ।) ३ । ३ । ५६ । इत्यत्र “भयादीनासुपर्याणानं नवुष्टे क्तादिगित्यत्यर्थम् ।” इति वासिनिकोक्ता अपादाने अच् ।) विभेत्यसात् तत् । इति भरतः । अस्य लक्षणं यथा, “रीढशक्ता तु जनितं चित्तवैज्ञायदं भयम् ।” इति वाहिवदर्पणे ३ परिच्छेदः ।

अपि च । रागविषयस्य विनाशके सपुत्रप्रसिद्धे तत्त्विवारणाधार्मयमालानो भग्नमागस्य दैवात्मकविद्विषयो भयम् । इति भगवद्गीतार्था २ अथाये मधुदृश्यनसरखती । अथव । परतः खानिदृश्यमावना भयम् । यथा । आव्रादिभैति आव्राधीयत्वेन स्त्रीयमरणं समावयति । इति २ व्युत्पत्तिवारे गदाधरभडाचार्यः । तत्पर्यायः । इहः २ चाचः ३ भीतिः ४ भीः ५ चाचसम् ६ । इत्यमरः । १ । ७ । १ । ११ । रुदाचः ७ चाधुचंभवः ८ प्रतिभयम् ९ । इति शब्दरवावली । आतङ्कः १० चाश्रहा ११ भिया १२ । इति हेमचन्द्रः । आगते भये वैभीतवत् यातायम् । यथा,— “तावद्यस्य भेतयं यावद्यमगतम् ।” उपर्युक्ते तु भये तीव्रे स्थायतयं तैरभीतवत् ।” इति गारुदे नीतिसारे ११५ अथायः । कुबकपुष्यम् । घोरे, चि । इति मेदिनी । ये, २१ । पु रोगः । इति राजविषयदः । (निकृतेः पुत्रमेदः । यथा, महाभारते । १ । ५५-५६ ।

“तस्यापि निर्झर्तिभार्या नैकर्ता येन रात्रवाः । घोरास्तस्यास्यः पुत्राः पापकर्मरताः सदा । भयो महाभयचेत न्द्रयुर्मूतान्तकस्थाया । न तस्य भार्या पुत्रो वा कविदस्यत्त्वाको हि चः ।” दोषस्य वचोरभिमतिनामिकार्या पद्मां जातः पुत्रमेदः । यथा, भागवते । ६ । ६ । ११ । “दोषस्याभिमतेः पद्मा हर्षश्चोकभयादः ।” यवदराजविशेषः । यथा, भागवते । १२ । १२ । २३ । “ततो विहतसङ्कल्पा कन्यका यवेन्वरम् । मयोपदिष्टमाचार्य वज्रे नामा भयं पतिम् ।”

भवङ्करं, चि, (भयं करोतीति । भय+क्र + “सेवत्तिमयेषु क्षमः । ” ३ । २ । ४३ । इति खच् । समुच ।) भयजनकम् । ततुपर्यायः । भैरवम् २ दशयम् ३ भौषणम् ४ भौशम् ५ घोरम् ६ भौमम् ७ भयानकम् ८ प्रतिभयम् ९ । इत्यमरः । १ । ७ । २० । भयावहम् १० । इति हेमचन्द्रः । (यथा, माकर्णेष्यपुराणे । १४ । ८६ । “हकैर्भयहैरः पृष्ठं निवास्योपसुच्यते ।”) पु, चुष्टुलपचौ । इति राजनिर्वयदः । भयहिष्ठिमः, पुं, (भयाय शब्दभयजननाय विहिमः ।) संयामपटहः । इति पुराणम् । भयदृतः, चि, (दृ+कर्तृरिक्तः । भयेन दृतः ।) भौत्वा पलायितः । ततुपर्यायः । कान्दिघौकः २ । इत्यमरः । ३ । १ । ४२ । भयाग्निनी, खौ, (भयं दोगभयं नाशयतीति । भय+नश्च+लिच्छ+गिनिः ।) चायमाणा लता । इति राजनिर्वयदः । भयनाशकत्रै च । भयभीतः, चि, (भयेन भीतः ।) चासेनातङ्कितः । यथा, वहिपुराणे शिविराजोपाख्याने । “एकतो भयभीतस्य प्राणिनः प्राणरक्षणम् । नातो गुरुतरो धर्मः कविद्वयोऽस्ति खेचर ।” भयभद्रः, चि, (भयेन भद्रः ।) भयदृतः । इति जटाधरः । भयानकः, पुं, (विभेत्यसादिति । भी+“आनकः श्रीहभियः । ” उत्ता । ३ । ८२ । इति आनकः ।) आदः । राहुः । रघविशेषः । इति मेदिनी । के, २०५ । स तु श्वराहारावदरसान्तर्गतवृष्टवरसः । तस्य ज्ञात्यन्तं यथा,-- “भयानको भयस्यायिभावः कालाधिदेवतः । खौ वौचप्रकृतिः हृष्णो मतस्तत्त्वविश्वारदः । यसाद्वयद्यते भौतिस्तद्वालंबनं भतम् ।” येषां दोरतरात्मकं भवेदुद्दीपनं पुनः । अतुभावोऽन्तं वै वर्णं गहदस्त्रभाषणम् । प्रलयस्तेद्वीमात्मकम्पदिक्प्रेक्षणादयः । शुगुषावेगसंभोद्वयं चापल्लानिदीनताः । श्रङ्गापसारणं भानिन्द्रव्यादा अभिचारिणः ।” उदाहरणं यथा,-- “वर्णं वर्षवरैर्मृश्यगमनाभावादपास्य चपामनः कचुकिकचुकस्य विश्वति चालादयं वामनः ।” इति वाहिवदर्पणे ६ परिच्छेदः । भयानकः, चि, (भी+आनकः ।) भयदृतः । इत्यमरः । १ । ७ । २० । (यथा, भगवद्गीतायाम् । १ । २७ । “वद्वाविते लरमाणा विश्वनि द्वद्वाकरालानि भयानकानि । केविहिलया इश्वन् न रेषु चंद्रश्चन्ते चूर्णिते दत्तमाङ्गे ।” भयावहः, पुं, (भयं अपहन्तीति । इहु+“अनेभ्योऽपि दृश्यते । ” ३ । २ । १०१ । इति उः ।) राजा । इति चिकाखशेषः । (भयाग्निके, चि ।)

भयावहः, चि, (व्यावहतीति । च्या+वह+च् । भयस्यावहः इति ।) भयङ्करः । इति हेमचन्द्रः । (यथा, भगवहीतायाम् । ३ । ३५ । “श्रेयान् स्वधर्मां विगुणः परधर्मात् स्वनुष्ठितान् । स्वधर्मं निधनं श्रेयः परधर्मं भयावहः ।”) भरः, पुं, (भरतीति । भृ+पचायच् ।) चतिशयः । इत्यमरः । १ । २ । ६८ । (यथा, गीतगोविन्दे । ११ । “पीतपशोधरभारभरेण हरिं प्रदिरभ्य सरा गम् ।” भारः । यथा, भागवते । १ । ३ । २३ । “एकोनविष्णे विश्वतिमे दृश्यामु प्राय नामनी । रामकृष्णाविति स्वी भगवानहरहरम् ।”) भरणकर्मरि, चि । (यथा, कृष्णेदे । १०।१०।१२। “भराय स भरत भागवत्विवर्यं प्रवायवे शूचिपे क्रन्त्वदिदये ।” “भराय सर्वेवां पीषकाय ।” इति तद्वाश्च सायनः । संयामः । यथा, कृश्वदेवे । १।३८।५। “उत स्तेनं वस्त्रमधिं न चायु । भरुक्तेश्वन्ति चितयो भरेषु ।” “भरेषु संयामेषु ।” इति तद्वाश्च सायनः ।) भरटः, पुं, (विमर्तीति । भृ+“जनिदाच्युद्वृष्टमदिश्मिनिभृन्ध्य इत्यन्ति । ” उत्ता । ४ । १०४ । इति अट्टृ ।) कुम्भकारः । इत्युणादिकोषः । भरणं, खौ, (वियतेनेति । भृ+करणे ल्युद् ।) वेतनम् । भृतिः । इति मेदिनी । ये, ६८ । (भृ+भवे ल्युद् ।) पोवणम् । यथा,— “भरणं पौष्यवर्गस्य प्रशस्तं स्वर्गसाधनम् ।” नरकं पौदीने चास्य तसाद्यवेन तं भरेत् ।” इति दायभागः । भरवः, पुं, (भरतीति । भृ+ल्यु ।) भरणीनक्षमः । इति शब्दरवावली । भरवो, खौ, (भरण+गौरादिलात् दीप् ।) बोवकलता । इति मेदिनी । ये, ६८ । अच्चिन्नादिसप्रविश्वतिनवाचान्तर्गतहितीयनक्षमः । ततुपर्यायः । यमदेवता २ । इति हेमचन्द्रः । या तारकाचयमित्तिकोणाकृतिः । तस्य अधिष्ठाची देवता यमः । यथा,— “तारकाचयमित्तिकोणाकृतिः । यमगते । यमेन दिविवद्वनी यमे । पद्मजाचिगजिताः कृकौरतः । सायकाचिसुजसंख्यकाः कलाः । ८ । ४५ । इति कालिदासतरात्रिलयमानम् । या च उग्रगणान्तर्गता । अधोसुखगणान्तर्गता च । विद्यार्थ्यं भूमिखलने प्रशस्ता । इति अतिस्तत्त्वम् । तत्र जातपलम् । “सदापकीर्तिहै महापदादो नानविनोदेष्व विनीतकालः । ज्ञे विलासी चपलः खलः खात् प्राणिप्रयोगे भरणीषु जातः ।” इति कोष्ठपदीषः ।